

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۵ فبروری ۲۰۲۱

تماس خودسرانه ممنوع، اما تماس سازمانیافته چه؟؟

چهارشنبه- ۰۶ حوت ۲۰۲۱ کابل: در سرخط اخبار امروز، نامه ایست منسوب به طالب که گویا از طرف "کمسیون نظامی" آن نهاد جنایت پیشه نشر شده و یک نسخه آن به دست تلویزیون طلوع نیز رسیده است. مهمترین بخش این دستور العمل عنوانی تمام قومندانهای طالب، ممانعتی است که از پناه دادن و تماس خودسرانه به جنگجویان خارجی صورت گرفته است. در یادداشت کنونی مکث کوتاهی در همین زمینه داریم:

۱- نخستین مسأله ای که در این مورد می باید جلب توجه نماید صحت و سقم انتساب این فرمان به طالب است. یعنی اساساً سؤال این است که تا چه حد می توان به صدور چنین فرمانی از جانب طالب باورمند بود. زیرا بادر نظر داشت این که صدور چنین فرمانی در ذات خود به معنای اذعان به روابط قبلی می تواند تلقی گردد، طالب چرا بایست اینقدر احمق شده باشد، که چنین فرمانی را که مصدق ادعای مخالفانش است، صادر نماید.

۲- دومین نکته چگونگی رسیدن آن به دست طلوع است. یعنی تا هنوز معلوم نیست که طلوع به مثابه بازوی خبری سفارت امریکا در افغانستان بدین نسخه دست یافته یعنی کار نفوذی در درون طالب انجام داده و آن را به دست آورده است و یا این که طالب خود آگاهانه آن را فرستاده، تا از طریق تلویزیون طلوع به مانند گذشته، سیاست هایش را تبلیغ نماید.

۳- و اما آنچه در این متن با زبان تهدید و ارعاب به مراعات و انجام آن دستور صادر شده است، قطع روابط خودسرانه با جنگجویان خارجی می باشد. از صدور چنین فرمانی نکات آتی استنباط می گردد:

*- طالب در اساس مخالف تماس گیری و پناه دادن و گنجاندن جنگجویان خارجی به صفوف خودش مخالف نیست و هیچ گاهی مانع آن نیز نمی گردد، آنچه را طالب نمی خواهد پناه دادن و جای دادن خودسرانه آنها در صفوف طالب می باشد.

*- برای هر نهاد سیاسی به خصوص نظامی یک امر مسلم است که می باید همیشه متوجه صفوف شان باشند و با دقت بکوشند تا از نفوذ عناصر و افراد ناشناخته که می توانند عناصر نفوذی دشمن باشند، در صفوف شان جلوگیری نمایند.

هموطنان گرامی!

این فرمان اگر درست هم باشد، چیز خاصی در خود ندارد که دولت دست نشانده اینهمه در موردش سروصدا راه بیندازد، یک فرمان عادی امنیتی از یک مرکز فرماندهی به واحد های تابع آن می باشد. زیرا در این فرمان تماسگیری

سازمانیافته و از طریق مرکزی، هیچ گاهی رد نگردیده است، بلکه تماس خودسرانه ممنوع اعلام شده است. چنین خواستی در حقیقت همان سیاست بازی با کلمات به نفع خود است که طالب با امضای موافقتنامه دوحه به راه انداخته است. طالب در آنجا صریحاً می نویسد که به هیچ نیروی خارجی و یا کدام سازمان و حزبی اجازه نخواهد تا از خاک افغانستان بر امریکا و یامتحدانش حمله نماید. این یعنی ما با جنگجویان خارجی تماس داریم و تماس خود را قطع نیز نخواهیم کرد، فقط به آنها اجازه نمی دهیم تا از اعتماد ما سوءاستفاده نموده، منافع امریکا و شرکایش را آسیب برساند. حالا هم با طرح این مسأله و پخش آن از طریق تلویزیون طلوع، طالب به امپریالیسم امریکا و شرکاء چراغ سبز نشان می دهد که به هر اندازه ای که خواسته باشند می توانند افراد مورد نظر آنها را در صفوف خود جای دهند. زیرا صفوف آنها انضباط پذیر و تابع مرکزیت شان می باشند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزءلایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!